

Sidste kan følge det ærede Udvalgs Flertal, naar det foreslaar, at der fra Kassebeholdningen skal overføres et saa betydeligt Beløb som 12 Millioner til Reservecapitalen. Det ærede Udvalg har selv meget rigtig bemærket, at en saadan Overføring nærmest maatte betragtes fra et regnskabsmæssigt Standpunkt, og Mindretallets ærede Ordfører har allerede gjort gjældende, at Finantsministerens Dispositionsret over disse to Fonds faktisk er den samme. Naar jeg ikke kan gaa ind paa den Betragtning, Flertallet har gjort gjældende, at det vilde være rigtigt at overføre 12 Millioner fra Kassebeholdningen til Reservecapitalen, skal jeg først bemærke, at der, naar et saa betydeligt Beløb af Kassebeholdningen overføres til Reservecapitalen, i Virkeligheden ikke vilde være nogen Reserve tilbage i Kassebeholdningen. Det er fuldkommen rigtigt, som af den ærede Ordfører bemærket, at Kassebeholdningen i Diebliffet er imellem 26 og 27 Millioner, men af dem ere kun 16 Millioner anbragte i rentebærende Aktiver eller overhovedet anbragte som fuldt rentebærende; det øvrige Beløb ligger i forskellige Kasser, i Nationalbanken, eller beror hos Statskassens Korrespondenter i Udlandet, nok sagt, ere tilstede som Driftskapital, afgivende ganske vist en Rente, men en meget svag Rente. Der er altsaa 16 Millioner tilstede i Kassebeholdningen som virkelig rentebærende Aktiver; men af disse 16 Millioner ere mellem 3 og 4 Millioner anbragte i, hvad jeg vil kalde Amortisationspapirer, det vil sige i vore egne Statsobligationer af de Laan, som amortiseres. Det er en Selvfølge, at disse 3 til 4 Mill. ikke bør følges, men bør blive tilstede for at lette Statskassens Amortisationen paa disse Laan. Tager man altsaa 12 Millioner ud af Kassebeholdningen og overfører dem til Reservecapitalen, bliver der i Virkeligheden ikke nogen Reserve tilbage i Kassebeholdningen, som kunde tjene til at dække et muligt Understud. Dette er en Grund for mig til ikke at kunne gaa ind paa en saadan Overføring fra Kassebeholdningen til Reservecapitalen; men jeg vil dernæst bemærke, at det forekommer mig, at det ærede Flertal ved at foreslaa en saadan Overføring sjerener sig fra, hvad Udvalget i sin Helhed har udtalt som det Ønskelige, nemlig, at man om et Par Aar, naar de store Amortisationer paa Statslaanene ere tilendbragte, og Fondene ere blevne anbragte paa en hensigtsvarende Maade, maatte kunne komme til faste Bestemmelser om Bestyrelsen af disse Fonds. Det forekommer mig, som sagt, at man vil sjerne sig noget fra dette Maal ved nu at overføre 12 Millioner fra Kassebeholdningen til Reservecapitalen; thi medens jeg, som det ærede Finantsudvalg meget vel veed, har tænkt mig ganske særlige Formaal opnaaede gennem Reservecapitalens Midler, Formaal, som vilde kunne opnaas, selv om disse Midler ikke saa uindskrænket som nu stode til Finantsministerens Raadighed, selv om Finantsmini-

sterens Dispositionsret over dem var væsentlig indskrænket, saa gjælder det Samme ikke med Hensyn til Kassebeholdningen, thi med Hensyn til den har jeg udtrykkelig gjort gjældende, at den efter min Formening maatte være anlagt paa en saadan Maade, at Finantsministeren til enhver Tid og uafhængig af Konjunkturerne paa vort eget Kjøbmarked kan raade over den. Dermed forekommer det mig, at det ogsaa er sagt, at jeg ikke vil kunne gaa ind paa, at Kassebeholdningen bliver undergivet saadanne Indskrænkninger med Hensyn til Raadigheden over samme, som jeg fuldt vel erkjender maatte kunne gjøres med Hensyn til Reservecapitalen, naar man først har antaget den paa en Maade, man anser for hensigtsmæssig, og er bleven enig om at ville anvende den til de bestemte Formaalets Opnaaelse, jeg for antydede. Ganske anderledes vilde jeg have stillet mig til Spørgsmaalet, naar det ærede Udvalg havde indskrænket sig til at foreslaa, at Reservecapitalen ikke yderligere formindskes, eller, med andre Ord, naar Udvalget havde foreslaaet, at Indtægtspost 1. til § 10 udgik. Det er ca. 2½ Mill. Kr., som i Finantsloven er paaregnet taget til Indtægt af Reservecapitalen, men saaledes som det kommende Lars Finantsbalance sandsynligvis vil stille sig, vilde der ikke være nogen Betænkelse ved at undvære dette Tilskud fra Reservecapitalen. Derfor altsaa Finantsudvalget havde villet forebygge yderligere Formindskelse af Reservecapitalen, ved at lade denne Indtægtspost § 10. I. udgaa, skulde jeg ikke have sagt et eneste Ord derimod, hvorimod jeg har anset det for nødvendigt at fremkomme med mine Indvendinger imod Forslaget, saaledes som det nu foreligger. I det jeg iøvrigt vil udtale, at jeg haaber, at Enigheden mellem Finantsudvalget og Finantsministeren med Hensyn til Reservecapitalen og Kassebeholdningen ogsaa maa strække sig til Afgjørelsen af dette Spørgsmaal, maa jeg tillige bemærke, at jeg ikke kan se, at selve Vedtagelsen af Flertallets Forslag forpligter Finantsministeren til at overføre disse 12 Mill. Kr. Det forekommer mig at være aldeles klart, at en Forøgelse af en Indtægtspost paa Finantsloven ikke kan forpligte Finantsministeren til at skaffe Indtægter tilveie. Det fremgaar vel tydelig nok af Betænkningen, hvad Meningen dermed er, men det, jeg vil gjøre opmærksom paa, er, at selve Vedtagelsen af Forslaget ikke indeholder nogen Forpligtelse. — Maa det være mig tilladt at gøre en Bemærkning til de to Forslag, der staa i nøie Forbindelse med hinanden, nemlig Vædringsforslagene under Nr. 2 og 18. Det er den, at man noget har overvurderet det Udbytte, der kan ventes af Kassebeholdningen. Renten af Kassebeholdningen er paa Finantslovsforslaget beregnet til ca. 300,000 Kr., men denne Sum foreslaas forøget med 200,000 Kr., saa at der altsaa bliver 500,000 Kr., og desuden forudsættes der, at Kassebeholdningen